

Régiók Bizottsága vélemény – Tárgy: „A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006-2010)”

(2007/C 57/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, *A nők és a férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv 2006-2010* című közleményére (COM(2006) 92 final),

tekintettel az Európai Bizottság március 1-jei határozatára, melyben az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 265. cikkének első bekezdése alapján kikérte az RB véleményét a tárgyban,

tekintettel Elnökségének 2006. április 25-én hozott határozatára, melyben felkérte a „Gazdaság- és szociálpolitika” szakbizottságot, hogy készítse véleményét a tárgyban,

tekintettel „A nők és a szegénység az Európai Unióban” című véleményére (CdR 151/2005 fin),

tekintettel „A szociális védelem korszerűsítése a több és jobb állás érdekében – átfogó megközelítés arról, hogyan lehetne a munkát jövedelmezővé tenni” (CdR 94/2004 fin) című véleményére,

tekintettel a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvét a termékek és szolgáltatások terén megvalósító tanácsi irányelvre tett javaslatról alkotott véleményére (CdR 19/2004),

tekintettel „Az Európai Unió alapjogi chartájának kidolgozási folyamata” című véleményére (CdR 327/1999 fin),

tekintettel az Európai Bizottság által kinyilvánított azon kívánságra, mely szerint a nemek közötti egyenlőség ügyét a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításának ütemterve szerint kell előrevinni, illetve az RB-nek arra a szándékára, hogy gyakorlati jelentést adjon az ütemtervben szereplő értékeknek és céloknak, továbbá tekintettel arra a tényre, hogy 2007-et a Mindenki Számára Biztosítandó Esélyegyenlőség Európai Événak nyilvánították,

tekintettel CdR 138/2006 rev. 2. számú, „Gazdaság- és szociálpolitika” szakbizottsága által 2006. október 20-án elfogadott véleménytervezetére (előadó: **Claudette Abela Baldacchino**, Qrendi helység tanácsának polgármester-helyettese, MT/PES),

2006. december 6-7-én tartott 67. plenáris ülésén (a december 6-i ülésnapon) egyhangúlag elfogadta az alábbi véleményt.

1. A Régiók Bizottsága nézetei

A Régiók Bizottsága prioritásai

1.1 A Régiók Bizottsága számára a nemek közötti egyenlőség kérdése a 2006-os év egyik fő prioritása. A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv kibocsátása az európai szociális modell alapjait érinti. Az egyenlő lehetőségek elősegítése és a megkülönböztetés minden formája elleni harc az RB legfontosabb politikai prioritásai közé tartozik.

1.2 Most konkrét javaslatoknak kell következniük arról, hogy miként érhető el a nemek közötti egyenlőség és miként javítható a helyzet, különösen a nők helyzete a tagállamokban, főképpen az egyenlő esélyek 2007-es évével összefüggésben. A nemek közötti egyenlőség paktuma, amely több tagállam kormányának megállapodásaként jött létre, illetve a nemek közötti egyenlőség megvalósítására irányuló ütemterv számos célkitűzést rögzít, de most konkrét javaslatokra van szükség a tekintetben, hogy e politikákat miképp lehet megvalósítani. Az intézkedéseket azonban jellegüket és hatásukat tekintve fenntartható és az egyenlőségre vonatkozó ütemtervre (2006-2010) alkalmazható módon, hosszabb távra kell kialakítani.

A Régiók Bizottságának célkitűzései

1.3 A nemek közötti egyenlőség ügyét – mint a helyi és regionális önkormányzatok szolgáltatásait igénybe vevő polgárok kívánatos célját, illetve pártállástól függetlenül a kormányok és politikusok politikájának egyik központi pillérét – minden téren elő kell segíteni. A helyi és regionális önkormányzatoknak kulcsszerepet kell játszaniuk e tekintetben, hiszen ők vannak legközelebb a polgáraikhoz és az őket érintő problémákhoz. Eppen ezért – mint az EU fontos foglalkoztatóinak és szolgáltatásnyújtóinak, akiknek közvetlen befolyásuk van a nemek közötti egyenlőség megvalósulására – pozitív példát kell mutatniuk a megkülönböztetésmentességre (lásd alább).

1.4 A helyi és regionális önkormányzatoknak tehát támogató és előmozdító szervezetekként katalizátor szerepet kell betölteniük. Fontos céljuk, hogy megteremtsek a nemek közti egyenlőséget. Ezért minden rászoruló számára biztosítani kell a társadalomban betöltött szerepe erősítéséhez és a munkaerőpiacon való megjelenéshez szükséges feltételeket.

1.5 Ennek szellemében az RB-nek gondoskodnia kell arról, hogy meglegyen a politikai elkötelezettség az alábbiak iránt:

1. az ütemterv céljainak decentralizálása;

2. a családi és munkahelyi kötelezettségek összeegyeztetéséhez szükséges feltételek biztosítása;
3. stabil és jól végrehajtott jogi keretek;
4. nemek közötti egyenlőség a döntéshozásban;
5. a kulturális normák változása – egyenlőség.

A Régiók Bizottsága, valamint a helyi és regionális önkormányzatok, amelyeket képvisel, az egyenlő esélyek 2007-es évere tekintettel készek hozzájárulni e célkitűzések konkrét lépésekkel történő megvalósításához. Az intézkedéseket azonban jellegüket és hatásukat tekintve fenntartható és az egyenlőségre vonatkozó ütemtervre (2006-2010) alkalmazható módon, hosszabb távra kell kialakítani.

Általános megjegyzések az ütemterv hat prioritási területéhez

1.6 Az RB üdvözli az Európai Bizottság azon kezdeményezését, hogy a nemek közötti egyenlőség megvalósítására irányuló európai politikák általános célkitűzéseit rögzítő számos egyéb dokumentumot követően új ütemtervet ad ki a nemek közti egyenlőség témakörében. Egy korábbi véleményében ⁽¹⁾ az RB már kifejtette, hogy a nemek közötti egyenlőtlenségnek az egész Unióban történő leküzdéséhez koherens és befogadó jellegű stratégiára van szükség. A nemek közötti egyenlőség alapvető jog és közös érték, amely nem lehet egyezkedések tárgya és nem korlátozható. Ehhez azonban a kormányzás minden szintjén konkrét politikai lépésekre is szükség van.

1.7 Az európai intézmények általában véve egyetértenek azzal, hogy az európai projekt sikeressége függ attól, hogy az EU és intézményei megfelelőképp tudnak-e foglalkozni a hétköznapi embereket érdeklő kérdésekkel. Az ütemterv sikere így nagymértékben függ attól, hogy az uniós intézmények képesek-e mozgósítani és előnyösen felhasználni a helyi és regionális önkormányzatok közvetlen tapasztalatait és erőforrásait a végrehajtásban. Számos jó példa létezik az esélyegyenlőséggel kapcsolatos helyi és regionális szintű kezdeményezésekre, népszerűsítésük kívánatos lenne. Úgy tűnik, ez az oldal a jelenlegi ütemtervben nem jelenik meg.

A nemek közötti egyenlőség szabályozásának javítása

1.8 Az RB üdvözli, hogy az ütemterv kilátásba helyezi a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének támogatását. Az RB szeretné nyomon követni az új intézet pontos feladatköréről folyó vitát, és azt, hogy az intézetnek miként kell majd az általános politikai célkitűzéseket konkrét lépésekké alakítania. A Régiók Bizottsága hangsúlyozza, hogy megbízható és összehasonlítható tudományos adatokra van szükség a nemeknek a kormányzás különböző szintjein érvényesülő egyenlőségének helyzetéről, és úgy véli, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének fontos szerepe lesz az ilyen adatok gyűjtésére és cseréjére alakuló hálózatok szervezésében. Emellett úgy véli, hogy az intézet másik fontos feladata az lenne, hogy figyelemmel kísérje a nemek közötti egyenlőség oktatása terén alkalmazott politikákat és gyakorlatokat az EU-ban, és ajánlásokat tegyen ezek javítására.

⁽¹⁾ CdR 151/2005 fin; A nők és a szegénység az Európai Unióban.

1.9 Az RB ragaszkodik hozzá, hogy e tevékenységek során fektessenek jelentős hangsúlyt a regionális és helyi szint bevonására. Annak érdekében, hogy az Intézet a lehető legnagyobb hatást fejtsse ki, fontos a fejlődés nyomon követése a polgárokhoz legközelebbi szinteken, valamint a bevált gyakorlatok cseréje. A Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének ezért meg kell találnia a módját, hogy tevékenységeit decentralizálja, és meg kell kapnia az ehhez szükséges eszközöket.

1.10 A nemek közötti egyenlőségre irányuló uniós szintű politika javításának másik kulcstényezője, hogy javítani kell az e téren dolgozó uniós intézmények irányítását. Ez különösen az Európai Bizottság különböző egységei közötti koordináció javítására vonatkozik, hogy ezáltal a különböző politikai területeken jobban figyelembe vegyék a nemek közötti egyenlőség megvalósítását. A tisztviselők, illetve az oktatók és trénerok oktatásának és képzésének javítása terén is erőfeszítéseket kell tenni valamennyi szinten, hogy jobban odafigyeljenek a nemek közötti egyenlőség kérdéseire. Ennek ki kell terjednie a dokumentumok nyelvezetére is, különösen ott, ahol a nőkről mint kisebbségről van szó, hogy azok minél inkább egy, a nemek szempontjából semleges rendszert tükrözzenek.

Az ütemterv célkitűzéseinek decentralizálása

1.11 Fontolóra kellene venni a prioritási területek Európai Bizottság által meghatározott hierarchiájának felülvizsgálatát. Egy hatékony ütemtervnek mind a gazdasági, mind pedig a társadalmi egyenlőségre hangsúlyt kellene helyeznie, hogy elősegítse a nemek szerinti megoszlás a döntéshozatal terén és általában véve a politikai életben még ma is meglévő, szembevetendő egyenlőtlenségeinek megoldását. Európa-szerte egyre nagyobb az egyetértés abban, hogy a nemek közötti egyenlőség alapvető fontosságú Európa gazdasági jólétéhez, emellett önmagában véve is fontos célkitűzés. Például annak ellenére, hogy Európa ma olyan életszínvonalal büszkélkedhet, amely mintául szolgál a világ többi része számára, az is igaz, hogy a gazdasági jólét az EU-ban nem mindenhol tükröződik a nemek közötti egyenlőségben vagy a nők nagyobb jólétében. Ezért hangsúlyozni kell, hogy a gazdasági jólétből nem következik automatikusan a nemek közötti egyenlőség. Ha Európa el akarja érni a végcél – a nemek közötti egyenlőséget –, akkor közvetlen útvonalat kell választani, és eszközöket kell fordítani e cél elérésére.

1.12 A helyi és regionális önkormányzatoknak – mivel ők vannak a legközelebb az emberekhez és az ő hatáskörükbe tartozik a mindennapi életük legtöbb fontos szociális, oktatási és gazdasági területe – módjuk van arra, hogy az ütemtervben foglalt értékeket és struktúrákat hatékony realitássá alakítsák. Ezt az Európai Bizottság is elismerte, amikor 5. cselekvési terve keretében támogatta az Európai Települések és Régiók Tanácsa (CEMR) által kidolgozott „Nemek közötti egyenlőség európai chartájá”-t. Az ütemtervben foglalt értékeknek a helyi és regionális szinten végrehajtott politikák szerves részévé kell válniuk. Ezen a szinten érhető el legjobban a nemekkel kapcsolatos sztereotípiáknak az oktatás, képzés és kultúra területén való kiküszöbölésére és a nemek közötti egyenlőség szabályozásának erősítésére irányuló cél, valamint a folyamat hatékony monitoringja is ezen a szinten végezhető el a legjobban.

1.13 Az uniós, nemzeti, regionális és helyi szintű intézmények is hajlamosak arra, hogy a nemekkel kapcsolatos kérdéseket pusztán statisztikai szemszögből tárgyalják. Noha a megbízható és összevethető statisztikák hasznosak és szükségessé ahhoz, hogy megismerjük az aktuális helyzetet, veszélyt is jelent, hogy a statisztikákat esetleg pusztán „alibipolitikák” igazolására használják fel. Gondoskodni kell ezért a statisztikák pontos értelmezéséről, hogy azokat megfelelő konkrét lépésekre lehessen lefordítani. A statisztikák nemek szerinti lebontásának lehetővé kell tennie az adatok és az EU-szerte, illetve a helyi és regionális önkormányzatok szintjén folytatott, nemek közötti egyenlőségre irányuló politikák jelenlegi hatásának (vagy e hatás hiányának) jobb értékelését.

A családi és munkahelyi kötelezettségek összeegyeztetéséhez szükséges feltételek biztosítása

1.14 Az is látható, hogy az új alapok és más kezdeményezések regionális és helyi szinten volnának hatékonyan alkalmazhatók az ütemterv végrehajtásához szükséges értékek megvalósítására és a szükséges struktúrák biztosítására. A szociális közösségi tervek kidolgozása fontos irányítási segédeszköz lehet, amely segíti a helyi és regionális önkormányzatokat abban, hogy megvizsgálják, mire van szüksége a helyi közösségnek, és tudományos kutatásra alapozva választ találjanak a megcélzott hátrányos helyzetű csoportok szükségleteire.

1.15 Egyértelmű, hogy a lisszaboni célok eléréséhez mindkét nem – nem utolsósorban a nők – hozzájárulására szükség van. Ez magában foglalja a nők munkaerőpiacon való részvételét, a férfiak aktívabb szerepvállalását az otthoni feladatok ellátásában és azt a lehetőséget, hogy mind a férfiak, mind pedig a nők összeegyeztethessék családi és munkahelyi kötelezettségeiket, ami valószínűleg döntő hatással lenne az EU jövőbeli demográfiai fejlődésére.

1.16 Ennek eléréséhez döntő szempont, hogy a férfiaknak a családi feladatok ellátásában vállalt kiegyensúlyozott szerepét előmozdító hatékony intézkedésekre, valamint több és jobb gyermekgondozási lehetőségre lenne szükség, amely elérhető és megfizethető azok számára, akik igénybe kívánják venni. A 2002-es barcelonai célok eléréséhez számos uniós tagállamnak fokoznia kell erőfeszítéseit e téren, és ennek érdekében szorosan együtt kell működnie a helyi és regionális önkormányzatokkal.

1.17 A hosszú távú politikai célokban rejlő érték a – megfelelően finanszírozott – konkrét politikák kidolgozásától függ, amelyek révén a közösség minden tagját megbecsülik, és amelyekkel nyerhetnek. Emellett új kezdeményezéseket is támogatni és ösztönözni kell, amelyek megszüntetik a munkahelyi, magán- és politikai életben a férfi és női nemi szerepekkel kapcsolatos sztereotípiákat.

1.18 Az RB úgy véli, az alapvető feladat annak biztosítása, hogy létezzenek olyan konkrét lehetőségek, amelyek révén a nemek közötti egyenlőség megvalósítható. A lehetőségek meglétén múlik minden. A piacot a profit, az árpolitikák és a nyújtott szolgáltatások minősége érdekli. A nemek közötti egyenlőség csak úgy érhető el, ha az alapvető – mégpedig jó

minőségű – szolgáltatások elérhetőek valamennyi polgár számára. Az EU szociális menetrendjének figyelembe kellene vennie e szempontokat.

Stabil és jól végrehajtott jogi keretek

1.19 Több évtizede annak, hogy Európa elfogadta az egyenlő díjazásra vonatkozó jogszabályt, de ma még mindig messze vagyunk az egyenlőségtől⁽²⁾. Erős politikai elkötelezettségre van szükség az uniós intézmények körében a már meglévő jogszabályok/irányelvek érvényesítésére, akár az olyan tagállamok elleni bírósági kereset útján is, amelyek továbbra sem tartják be a jelenlegi és jövőbeli jogszabályokat/irányelveket. Az Európai Uniónak figyelembe kellene vennie a jelenlegi helyzetet, és azon kellene munkálkodnia, hogy a tagállamokban valódi elkötelezettség alakuljon ki a nemek közötti egyenlőség mellett. A nemek közötti egyenlőségnek valódi prioritássá kell válnia valamennyi tagállamban. Ez az EU pozícióját is javítaná a nemek közötti egyenlőség kérdéseinek nemzetközi fórumokon való tárgyalásakor.

1.20 Ugyanez érvényes arra is, hogy sürgető szükség van az emberkereskedelem elleni akciók megerősítésére. A helyi és regionális önkormányzatoknak segíteni kell az emberkereskedelem, illetve az illegális bevándorlók elleni gazdasági visszaélések leküzdésében. Az emberkereskedelem sürgős figyelmet igénylő, kiterjedt probléma lett. Arról is gondoskodni kell, hogy tiszteletben tartsák az őrizetbe vett illegális bevándorlók – különösen a nők és gyermekek – méltóságát és jogait. A Régiók Bizottsága arra törekszik, hogy ösztönözze és javítsa a tagjai közötti együttműködését az ezen visszaélések elleni küzdelemben. Ez hatékonyabbá teszi az uniós együttműködést e visszatartó bűncselekményekkel szemben, amelyek óriási szenvedéseket és megpróbáltatásokat okoznak, és sértik az emberi méltóságot. Egyben szilárdabb alapot szolgáltat a kormányzás összes szintjén történő nemzetközi együttműködéshez, amelyet bővíteni kellene.

1.21 A nemek közötti erőszak elsősorban a férfiak által a nőkkel szemben elkövetett erőszak. Komoly társadalmi problémát jelent, valamint veszélyezteti a nők és gyermekek egészségét, jólétét és életét. Az élethez és biztonsághoz, szabadsághoz, méltósághoz, valamint testi és érzelmi épséghez való alapvető jog ellen elkövetett bűncselekmény. A legfontosabb megelőző intézkedések a fokozott információterjesztés, valamint az értékek és a hozzáállás megváltozásának aktív támogatása. A nagyobb esélyegyenlőségért való aktív fellépéssel olyan társadalmat teremthetünk, amelyben a lányoknak és a fiúknak ugyanolyan esélyeik és jogaik vannak, olyan társadalmat, amelyben a lányokat és a nőket nem fenyegeti a férfiak által elkövetett erőszak. A polgárokhoz legközelebb álló helyi és regionális önkormányzatok nagy felelősséggel rendelkeznek ezen a téren, de sok tapasztalattal is, a gyakorlatban bevált modellekkel és programokkal, amelyek mind az áldozatokra, mind az elkövetőkre irányulnak.

⁽²⁾ Gurmai, Z. (2006). Roadmap has no fast lane. PES Statement.

Nemek közötti egyenlőség a döntéshozásban

1.22 A nemek közötti valódi egyenlőség elérése érdekében lépéseket kell tenni a nők politikai és gazdasági törvényhozásban való alulreprezentáltsága problémájának megoldására. A helyi és regionális önkormányzatoknak kulcsszerepet kell játszaniuk ebben, mivel a nemek politikai és gazdasági életben való egyenlő részvételét alulról építkezve kell megvalósítani. Ebben az összefüggésben az RB azt javasolja, hogy a kormányzás különböző szintjein meg kellene vitatni a kvótarendszerek elgondolását. Azonban maguk a kvóták nem oldják meg az egyenlőtlen és a diszkrimináció problémáját, de ez is egy tényezője lehet egy szélesebb, integrált stratégiának, melynek célja a meglévő és a nőket a döntéshozatal folyamatából jelenleg kizáró struktúrák fellazítása.

1.23 Mivel a jövő év a Mindenki Számára Biztosítandó Esélyegyenlőség Nemzetközi Éve lesz, az RB-nek hangsúlyoznia kell a tagállamok felé azt a kötelezettségüket, hogy RB-delegációjukban biztosítsák a paritást.

1.24 Az RB politikai csoportjait bátorítani kell, hogy aktívan részt vegyenek a nemek egyenlőségéről szóló vitában. Az RB-nek, az „Esélyegyenlőség Éve” iránti elkötelezettségének megfelelően, saját stratégiát kell kidolgoznia, részletesen megjelölve, hogyan kíván együtt dolgozni a nemzeti delegációkkal és a politikai csoportokkal az RB tagságán belül létező nemek közti egyenlőtlen megoldása érdekében.

1.25 Az RB-nek szakbizottságain keresztül ugyancsak kötelezettséget kell vállalnia e téren, biztosítva, hogy e testület jövőbeli véleményei a nők és a férfiak egyenlő hozzájárulásán és részvételén alapuljanak, és hogy a Régiók Bizottsága valamennyi munkájában paritás érvényesülésére törekedjen.

A kulturális normák változása – egyenlőség a nemeket tekintve semleges módon

1.26 A tagállamokban és nem tagállamokban működő helyi és regionális önkormányzatok méreteiket és létrehozásuk idejét tekintve eltérőek, küldetésüket és alapelveiket tekintve azonban nem. Az önkormányzatok mindenekelőtt az átalakulási folyamatok közvetítői és előmozdítói, mivel jól ismerik a helyi és regionális igényeket, és az összekötő kapocs szerepét töltik be, biztosítva, hogy a nyújtott szolgáltatásokat úgy alakítsák ki, hogy az közösségeik jólétét növelje.

1.27 Az összes állampolgár részvételével zajló nyílt vita indítása és nemek közötti egyenlőséget célzó konkrét lépések megtétele kulcsfontosságú kihívást jelent.

1.28 A helyi és regionális önkormányzatoknak a maguk részéről – saját vagy uniós finanszírozású projektek révén – törekedniük kell a nők és férfiak közötti egyenlőség gondolatának terjesztésére az alsó tagozatos általános iskolások körében, akár a különböző országok által elért sikertörténetek megosztásával is.

1.29 A különböző szintű politikai szerveknek megvan a lehetőségük arra, hogy változtassanak az uralkodó diskurzus irányán és így a kulturális normákon. Ez olyan stratégiákkal

lenne elérhető, amelyeknek része volna az is, hogy a nemek közötti egyenlőség hatékonyabb megvalósítása érdekében pedagógusok, munkaadók és munkavállalók, nemzeti és nemzetközi intézmények és mindenekelőtt a média megszólítják a közönséget. Ez a helyi, regionális, valamint a nemzeti és uniós szintű intézmények számára konkrét értelemben azt jelenti, hogy a nemek közötti egyenlőség kérdését a polgárokkal folytatott minden kommunikációjukba be kell építeni. Ehhez viszont nem csak intézményeken belüli felelősöknek, de a sajtó képviselőinek is megfelelő oktatásra és tréningre van szükségük, hogy felkeltsük figyelmüket a nemek közötti egyenlőség kérdéseiről. Az Európa jövőjéről az Európai Bizottság D-terve („plan for democracy, dialogue and debate”) keretében folyó jelenlegi vitába – amelyhez a Régiók Bizottsága a negyedik „D” betűt, a decentralizációt is hozzá kívánja tenni – a nemek közötti egyenlőség kérdéseit annak a célnak az alapelemként kell beépíteni, hogy Európát közelebb hozzuk polgáraihoz.

2. A Régiók Bizottsága ajánlásai

2.1 Az oktatási, gazdasági és szociális tényezők kiaknázása mellett tehát az EU-nak szorosan együtt kellene működnie a médiával, és hajlandónak kell mutatkoznia olyan magatartási kódex kidolgozására, amely érintetlenül hagyja a kialakult szabadságjogokat és kreativitást, viszont kiküszöböli azokat az elemeket, amelyek meghiúsítják az ütemtervben rögzített prioritások megvalósulását. A média eszköze lehet az ütemtervben foglalt értékek terjesztésének, ám az érdekeiket védők titkon akadályokat gördíthetnek ennek útjába. Az ütemterv céljainak megvalósítása így végső soron annak mércéje lehet, hogy az EU képes-e olyan európai társadalom megteremtésére, amely nem csupán a szavak szintjén törődik a nemek közötti egyenlőséggel.

2.2 Ahhoz, hogy a demokrácia hatékony legyen és tartalmat kapjon, biztosítani kell a polgárok teljes körű részvételének lehetőségét a mindennapi életüket érintő, kötelező erejű végső döntésekben. Addig, ameddig a nemek közötti egyenlőség a döntéshozatalban csorbát szenved, a demokrácia sem lesz teljes az EU-ban. Az RB-nek és az EU intézményeinek közös erőfeszítéseket kell tenniük, hogy a tagállamokban felgyorsítsák a demokratikus folyamatok reformját, felvázolva az egyre inkább globalizálódott világ politikai irányításának javasolt etikai mércéit. A nemek közötti egyenlőség is egy ilyen etikai mércé.

2.3 A családon belüli erőszakkal – különösen a férfiak által nőkkel szemben elkövetett erőszakkal – az Európai Bizottság szintjén is foglalkozni kell, annak érdekében, hogy a tagállamok közötti szorosabb együttműködés révén egyszerűbbé váljék a családon belüli erőszakkal vádolt személyek elleni büntetőeljárás lefolytatása, még akkor is, ha közben más országba helyezték át lakóhelyüket.

2.4 Amíg széles körben nem tesznek hozzáférhetővé olyan szolgáltatásokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a nők elfoglalják az őket megillető helyet a döntéshozatali struktúrákban, a nemek közötti egyenlőséget valószínűleg nehéz lesz elérni. Az ütemterv céljainak megvalósítása javítja a nők belépési lehetőségét a munkaerőpiacra és esélyeiket a gazdasági önállóságra.

2.5 A helyi és regionális önkormányzatoknak mint fontos foglalkoztatóknak a nemek közötti egyenlőség magas szintű normáinak kitűzésével élen kell járniuk e téren. Ennek egyik módja sok esetben az volna, ha a munkatársak kiválasztását végző testületekben biztosítanák a nemek egyenlőségét. Ez a döntéshozatal fontos eleme, de ritkán fordítanak rá kellő figyelmet.

2.6 További lépés ebbe az irányba, ha az RB törekszik arra, hogy önmagát példaként állíthassa a helyi, regionális, nemzeti és európai szintű intézmények elé, biztosítva, hogy a munkatárs-kiválasztási politikák a jövőbeli pályázók esetében teljes mértékben figyelembe vegyék, mennyire értik meg a nemek közötti egyenlőség szempontjait, a jelenlegi alkalmazottak figyelmét pedig – akár tréningek és ismételt tréningek formájában is – felhívják erre a kérdésre.

2.7 Az RB tagsága körében nem kiegyensúlyozott a nemek aránya, ezért az RB nem jelent követendő példát az uniós helyi és regionális önkormányzatok számára. „A mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség európai éve – 2007” eseménysorozat katalizátorként történő felhasználásával az RB-ben képviselt nemzeti delegációkkal és politikai csoportokkal együttműködve ki kellene dolgoznia egy stratégiát arra vonatkozóan, hogy milyen módszerekkel szándékozik elérni a nemek közötti egyenlő arányt, és ezt 2007-ben közzé kellene tennie.

2.8 Eltökélten hozzá kell látni más olyan területeken is a probléma megoldásához, ahol a nemek közötti egyenlőtlenségnek – annál fogva, hogy az az élet minden területén késlelteti vagy meggátolja a nők teljes és egyenlő mértékű részvételét – negatív hatása van a megállapodás szerinti célok elérésére. Erre jó példákat találhatunk a szociálpolitika számos területén, ideértve az oktatást, szociális biztonságot, a lakhatást stb., amelyek nem veszik kellően figyelembe a nemi alapú eltéréseket.

2.9 A nőknek és a férfiaknak a fizetett munkákhoz és a szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést biztosító, családbarátabb intézkedések érdekében a helyi és regionális önkormányzatok partnerségi kezdeményezésekre törekedhetnek *magáncégekkel és állami szervezetekkel* a gyermekgondozási lehetőségek elérhetőbbé tétele érdekében, amit a strukturális alapokból és/vagy az új Progress programból lehetne finanszírozni. A Régiók Bizottságának mind politikai struktúráit, mind alkalmazottait tekintve mintául kellene szolgálnia. Ehhez a gyermekgondozási ellátás terén vezető szerephez kell jutnia, hiszen épületeit állandóan használják alkalmazottai, sokféle szövetség és politikusok.

2.10 A fentiek miatt kell nagy figyelmet fordítani a helyi és regionális önkormányzatok lehetőségeire, mivel ők jobb pozícióban vannak ahhoz, hogy a teljes kulturális és társadalmi-gazdasági környezet szem előtt tartásával végrehajtsák az ütemtervet. Ez a vélemény azt a nézetet képviseli, hogy az ütemterv céljai nem válhatnak valóra, ha a nemek közötti egyenlőséget nem alulról felfelé építkezve, helyi és regionális szinten a polgárok teljes részvételével valósítják meg. Ebben az összefüggésben minden helyi és regionális önkormányzat számára nagyon hasznos hivatkozási pont a CEMR által kidolgozott „Nemek közötti egyenlőség a helyi életben” európai chartája, amely az ütemterv céljait a helyi és regionális önkormányzatok hatáskörei szerint konkrét formába önti. A helyi és regionális önkormányzatokat egy decentralizált ütemterv révén közvetlenül be kell vonni a munkába. A Régiók Bizottságának és tagjainak pedig ösztönözniük, támogatniuk és védelmezniük kell a nemek közti egyenlőséget.

2.11 Ha ezzel költségvetési hatósága is egyetért, az RB-nek minden évben esélyegyenlőségi fórumot kellene rendeznie, amelyen helyi és regionális szereplők, a köz- és a magánszféra, valamint nonprofit szervezetek találkozhatnak a módszerek, ismeretek és tapasztalatok cseréje céljából. A széles körű részvétel érdekében olcsó lehetőséget kell találni erre.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 6-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE